

[Søren P. Larsen.]

nu. Faren ligger ganske givet og lurer, fordi den offentlige Økonomi efterhaanden har arbejdet sig op til Højder, som man ikke har tænkt sig blot faa Aar tilbage. Baade Stats- og Kommunefinanserne sluger saa store Beløb, at der er adskillige, der frygter for, at Vanskelighederne vil blive katastrofale. I Dag tynger afgjort Skatterne haardt overalt, og det vil ikke blive uden Risiko at dreje Skruen en Gang til. Der skal ikke flere Omdrejninger til, før den ganske sikkert gaar over Gevind.

Krigstidens Udgifter bør dækkes af Krigstidens Indtægter, hedder det, og det er rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, at det er vanskeligt at holde igen. Saaledes har Overgangstiden kostet mange Penge, og vi kan ogsaa sige, at den nye Statsminister vist ikke skal ønske sig et saa talstærkt Ministerium, hvis han ikke skal have mere end een Finansminister i den kommende Regering, for jo flere Ministre, kan jeg næsten sige, des flere Udgifter kan der let blive.

Vi har ogsaa en Række andre usikre Problemer foruden vore egne at tumle med. Der er et Spørgsmaal som det, der drejer sig om Flygtningenes fortsatte Ophold her i Landet. Det giver Anledning til mange Bymringer, og det koster ogsaa mange Penge. Jeg mener, at vi her maa handle, saa det er forsvarligt over for Historiens Dom, men vi maa heller ikke glemme, at disse Flygtninge er blevet os paatvunget af de samme Tyskere, som terroriserede vort Folk og samtidig krævede Barmhjertighedsgerninger af os. Vi har et stort Udenrigsministerium, og vi maa fortsat henstille, at man dér gør endnu mere end hidtil for at skaffe os af med de paatvungne Flygtninge. Resultater har der hidtil ikke været meget af, og vi regner her med Resultater og ikke med Forklaringer.

Paa et andet Omraade maa der formentlig ogsaa kunne haabes paa Bedring. Der er i disse Aar brugt mange Millioner, og ogsaa det foreliggende Finanslovsforslag indeholder adskillige Millioner, til Arbejdsløshedsunderstøttelser og til Arbejdsfordeling. Efterhaanden som Eksporten er kommet i Gang, vil det ikke være urimeligt at regne med nogle Tilførsler udefra. Der er aabnet en 20 Millioner Dollar-Kredit i Amerika, vi læser i Bladene om, at Finland

faar Kul, vi læser om Tilførsler til Sverige og til Norge, og saa spørger man uvilkaarligt sig selv, om der ikke ogsaa snart vil komme større Resultater af de mange Handelsforhandlinger, som har været ført. Vort Handelsministerium synes næsten mere optaget af Fordeling, f. Eks. af Tobak. Var det ikke bedre, om man samlede Kræfterne og satte ind for at skaffe nødvendige Tilførsler udefra? Lad mig sige med det samme, at selv om baade Kaffe, The og Tobak og andre Nydelsesmidler har spillet en betydelig Rolle i den offentlige Diskussion, er det ganske givet andre Ting, som vi trænger haardt til. Det er Raastoffer, det er nye Varer, det er Ting, der kan være med til at give Beskæftigelse, som vi maa se at faa fat i. Enhver Anstrengelse herfor vil blive hilst med Tilfredshed, og vi længes som sagt efter Resultater.

Naar vi ser paa hele den Udvikling, som f. Eks. Handelsministeriets forskellige Afdelinger har været ude for i disse Aar, er det efter vore Forhold en enorm Udvidelse, her er sket. Varedirektoratets talstærke Personale i Forbindelse med hele Regulerings- og Rationeringsproblemet er naturligvis nødvendigt til Løsning af bestemte Opgaver, naar den ligelige Fordeling skal gennemføres, men Opmærksomheden maa ogsaa rettes mod en Afvikling af de Forhold, der knytter sig til hele Krigsøkonomien, og en Tilbagevenden til Fredens og Genopbygningens Økonomi.

Krigen har forarmet os alle, og derfor gælder det om at føre en maaltbevidst økonomisk Politik, hvorved man udnytter alle Faktorerne, Arbejdskraft, Kapital og teknisk Dygtighed. Gode Kaar for vort Land i sin Helhed kan kun skaffes gennem handelsmæssig Vekselvirkning med Udlandet. Vi maa derfor arbejde for, at der føres en Handelspolitik, som gør det muligt for Eksporterhvervene, for Landbrug, for Fiskeri, for Skibsfart, for Eksportindustri og Haandværk at øge Samhandelen med Udlandet det mest mulige, samtidig med at der indadtil gennemføres en saadan økonomisk Politik, at der skabes gode Arbejdsmuligheder for hele Landets Befolkning. Vi længes efter Raastoffer, efter Foderstoffer, efter Gødningsstoffer, Jern, Bomuld, Gummi o. s. v., men ogsaa Færdigvarer er nødvendige til at supplere de smaa Behold-